

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2016. augusztus 11.
(csütörtök)**

Horváth Géza

AZ ÚR NAPJA ELJÖN

Énekek: 501,1-3, 9; 364

Alapige: Abdiás könyve

Abdiás látomása: Ezt mondta Edomról az én Uram, az Úr:

Hírt hallottunk az Úrtól, követet küldtek a népekhez: Keljetek föl, indítsunk háborút ellene!

2. Kicsinnyé teszlek a népek között, nagyon megvetett leszel!

3. Megcsalt téged kevély szíved, mert sziklahasadékokban laksz, magasan van lakóhelyed, és ezt mondd magadban: Ki tud ledönteni a földre?

4. Ha olyan magasra szállsz is, mint a sas, és ha a csillagok közé rakod is fészket, onnan is ledöntlek— így szól az Úr!

5. Ha tolvajok törnek be hozzád, vagy éjszaka a rablók, mennyire tönkremész! Hiszen annyit lopnak, amennyit akarnak! Ha szüretelők lepnek el, böngészni valót sem hagynak.

6. Mennyire átkutatják Ézsaút! Megkeresik elrejtett kincseit.

7. A határig üznek volt szövetségeseid, megcsalnak, levernek legjobb barátaid. Akik veled együtt ettek, titokban csapdát állítanak neked.

8. Azon a napon — így szól az Úr — kipusztítom a bölcseket Edomból; nem lesz értelem Ézsaú hegyén.

9. Rettegnek majd hóseid is, Témán, mert mindenkit kiirtanak, öldökölve Ézsaú hegyén!

10. Erőszakos voltál testvéreddel, Jákóbbal szemben, ezért szégyen borít el, és végképpen kiirtanak.

11. Te is jelen voltál akkor, amikor ellenség hurcolta el kincseit, és idegenek törtek be kapuján, Jeruzsálemre pedig sorsot vetettek. Te is úgy viselkedtél, mint azok.

12. Ne nézz kárörömmel testvéredre balsorsa napján! Ne neved Júda fiain vesztüknek a napján! Ne beszélj róluk nagy hangon nyomorúságuk napján!

13. Ne törj be népem kapuján veszedelme napján! Ne nézd te is kárörömmel baját veszedelme napján! Ne nyúljatok kincseihez veszedelme napján!

14. Ne állj oda az útfélre azért, hogy irtsd a menekülőket, és ne ejtsd foglyul a megmaradtakat a nyomorúság napján!

AZ ÚR NAPJA ELJÖN

---

15. Mert közeledik az Úr napja, fenyegeti a népeket. Amit te csináltál, azt teszik veled is, visszaszáll rád, amit elkövettél!

16. Ahogyan ti szent hegyemen ittatok, úgy iszik majd szüntelenül minden nép. Részegre isszák magukat, olyanok lesznek, mintha nem lennének.

17. De a Sion hegyén menedék lesz, szent hely lesz az, Jákób háza visszanyeri birtokát.

18. Jákób háza tűz lesz, József háza láng, Ézsau háza meg pozdorja, meggyújtják és felégetik. Nem marad meg senki Ézsau házából: Megmondta az Úr.

19. Birtokba veszik a déli vidéket és Ézsau hegyét, az alföldet és a filiszteusok földjét. Birtokba veszik Efraim és Samária mezejét, Benjámint és Gileádot.

20. Izráel fiainak a fogságból jövő serege birtokba veszi a kánaániak földjét Sareptáig, a fogságból jövő jeruzsálemiek, akik Szeferadban vannak, birtokba veszik a délen levő városokat.

21. Győzelmesen vonulnak föl a Sion hegyére, és ítéletet tartanak Ézsau hegye fölött. Azután az Úr fog uralkodni.

Imádkozzunk!

Édesatyánk, mi is úgy szeretnénk látni, magasztalni, dicsőíteni, ahogy az énekíró tette, ahogyan a Zsoltárok könyvében meg volt és meg van írva. Szeretnénk azért dicsőíteni téged, mert te szólsz, mert erős Isten vagy, uraknak Ura, és szavad, amit kimondasz, az életető, teremtő erő. Amit kimondasz, az megtörténik, meglesz.

Köszönjük, hogy ezzel az egész teremtett világgal neked van terved. Nem cél nélkül él az ember, nem véletlenül teremttünk, nem a sors szeszélyének kezében van az életünk, hanem minden a te tervedet dicsőíti és magasztalja.

Köszönjük, hogy kegyelmes vagy az egész teremtett világhoz, de benne különös kegyelemmel hordozod népedet, akit meg is váltottál Jézus Krisztusban. Különösen figyelemmel és szemmel tartsz bennünket. Ez nekünk egyrészt terhelő, mert tudjuk, hogy nincs olyan zuga az életünknek, ahova bele ne látnál. Nincs olyan idő, amit ne tudnál, hogyan töltünk. Ugyanakkor nagy reménység, vigasztalás és biztatás is, hogy szemmel tartasz bennünket, mert tudjuk, hogy nem érhet bennünket veszedelem. Mert tudjuk, hogy az életünk, munkánk, szolgálatunk is az isteni tervnek a része.

Tudjuk, hogy Jézus Krisztus imádkozott értünk már a Gecsemáné kert előtt, a keresztre készülve is. Köszönjük ezért, hogy ebben egészen bizonyosak lehetünk ma este is. Ha valaki nem bizonyos közülünk, hogy az ő élete megváltott élet, kérünk, szólíts meg mindannyiunkat.

Köszönjük a mai napot, életünket, elvégzett munkánkat. Csendesítsd el a szívünket és engedd, hogy szívünk reád figyeljen.

Amen.

Igehirdetés

Ritkaság, hogy egy egész könyvet olvasson fel valaki, aki a szószéken áll. Most ez történt, hiszen Abdiás könyve az Ószövetség legrövidebb irata. Mindössze 21 vers. Lehet, hogy első olvasásra, hallásra sokatoknak nem is volt érthető, de majd

négy olyan pontot kiemelek belőle, amely köré lehet csoportosítani ennek a könyvnek a gondolatait.

Tudom, hogy ez nem az igehirdetés tárgya, hogy jutottam ide, hogy Abdiás könyvét vegyük ma este? Amikor gondoltam, hogy melyik igéről fogok szólni, akkor megnéztem az Interneten, a honlapunkon, mert nem voltam biztos benne, hogy én arról már nem szolgáltam. Amikor láttam a honlapon az igehirdetéseket, látni, hogy melyik könyvről hány igehirdetés hangzott. Van olyan könyv, amiről 140 igehirdetés volt, van egy-kettő, amiről csak egy, csak Abdiás könyvéhez van odairva, hogy nulla prédikáció.

Eloolvastam az Abdiás könyvét. Amikor elolvastam és elkezdtem tanulmányozni, arra gondoltam, hogy ezt a négy pontot, amelyet kaptam, azt most elmondom. Mert így, erről a rövid prófétai iratról, amelynek itt van helye a Szentírásban, legalább fogjuk látni, hogy mit üzen nekünk, mert az üzenete ma is aktuális. A Bibliának nincs egyetlen olyan könyve sem, amelynek az üzenete elavult lenne. Ezt a hitetlenek gondolják így, a hívők pedig boldogan vallják: Istenünk ígéje örökre megmarad. Vagy, ahogy egy halleluja énekben is énekeljük: E régi hír örökre új, forrás fakad bő, mennyei, a szomjadat enyhíteni.

Még annyit hadd jegyezzek meg, mielőtt ezt a négy pontot elkezdeném, hogy az Abdiás könyvének az üzenete összecseng most a Lukács evangéliumában a kalauzunk szerint olvasott igékkel, és összecseng a Jelenések könyvével is, meg még nagyon sok bibliai irattal. Minden könyvnek van egy kulcs-verse, és ennek a könyvnek a kulcs-verse a 15., amelyben azt olvassuk: Közel van az Úrnak napja. Tehát el fog jönni az Úrnak napja.

Jézus is erről beszél a Lukács evangéliumában, a napokban olvasott igében: el fog jönni az Úrnak a napja.

Megítéli majd Isten ezt a világmindenséget. A Jelenések könyvében pedig ezt látjuk kibontva, hogyan fog az történni, mire készülhetünk, és mire számíthatunk. Mire számíthat a hívő ember, és mire számíthat a hitetlen. Mire számíthat az, aki Jézus Krisztus megváltott gyermeke, és mire számíthat, aki nem hozzá tartozik, hanem vele szemben áll.

A könyv első üzenete az, ami a Szentírásban fontos: ne a pillanatnyi állapotot nézd, hanem *az eljövendő Úr napja szerint lásd a dolgokat!* Mert van egy pillanatnyi állapot, ahogyan az ember értékeli ezt a világot, a világ történéseit. Összejönnek barátok, családtagok, azonnal megindul a politizálás, a mindennapi kérdésekről való beszéd: neked mi a véleményed. Aztán lehet, hogy veszekedés is lesz belőle. Egy kicsit máshogy gondolkozunk, de minden ember valahogy látja ezt a világot, szemléli az eseményeket, és valahogy értékeli is.

A Biblia szent írói valóban látták ezt a világot, értékelték az eseményeket, de továbbmentek. Mert nekik megadatott, mint Abdiásnak is, hogy az Úr szólt. Azt mondja: meghallottuk (hallást hallottunk – lehetne így fordítani), és Isten beavatja a prófétán keresztül a népet abba, hogy mi fog majd történni. Nemcsak, hogy mi van most, hanem azt is, hogy mi lesz majd.

A Biblia ezért csodálatos, mert tele van ilyen próféciákkal. Mert Isten a próféták által a próféciákban kijelentette, hogy mi fog történni. Miért tudta Isten kijelenteni, hogy mi fog történni? Hát, hogyan tudta volna!

Az a rendező, aki egy színdarabot megrendez – mi lehet, hogy csak beülünk esetleg a színházba – azt is tudja, hogy az a valami mikor fog leesni az asztról. Mert ő tudja az egész forgatókönyvet. Ez csak egy emberi példa.

A mi Istenünk azért jelenti ki az ígét, mert tudja a forgatókönyvet, hogy mi fog történni, és ezért ez hatalmas nagy üzenete a Szentírásnak, mert az Abdiás könyvében is előfordul a Szentírásnak az az üzenete, hogy akkor is úgy volt, mint ahogy ma is van, meg mindig lesz, amíg ez a világ tart, hogy előfordult, hogy a gonoszok jól éltek, Isten gyermekei pedig szenvedtek.

Itt a két társaság: az edomiták, Ézsauinak a leszármazottai, a másik fél pedig Jákób háza vagy Izráel. Isten népe és Edom (Ézsau utódai) tudjuk, hogy egymással azóta a bizonyos eset óta szembeállnak. Ellenségek. Edomról azt írja Abdiás, hogy kevély, gőgös, fennhéjázó és állandóan Izráel népére, Jákób házára tör. – Majd fogjuk látni, hogy miben állt ez.

Azt lehet látni, hogy a hitetlen ügye az jóra megy, a hívó ügyét meg eltiporják. Valljuk meg, hogy ebbe sokszor még mi is beleütközünk. Ahogy a Zsoltárok könyvében hány zsoltáros beleütközött: Uram, hát van itt igazság? A gonoszok élnek, mint Marci Hevesen, azoknak minden sikerül. A gonoszok közül a 80 éves még gyógyszert sem szed. Én meg már 40 évesen majdnem hogy járókerettel kell, hogy járjak. Nekem fáj a derekam, lábam... Mindenem tönkre van. Nekem nem sikerült az üzlet, annak meg virágzik. Nincs itt valami eltévesztve?

A Szentírásnak szép ez a tanítása, hogy tudomásul kell venni, hogy ezen a földön bűn alá rekesztett világban élünk. De Abdiás könyvének is az az üzenete, hogy nem lesz ez ám mindig így, mert eljön az Úrnak a napja. Azt mondja Isten, hogy ez a hívőknek vigasztalja a szívét. Éppen ezért Isten megmondta, hogy mi fog bekövetkezni. Mert ha bekövetkezik, amit Isten megmondott, akkor csodálják a hívők Istennek a hatalmát, és higgyenek benne méginkább. A hitetlenek meg ne csodálkozzanak azon, hogy elvesznek.

Ezért Abdiás könyvének az első üzenete, hogy Isten igazsága helyre fog állíttatni. Ebből is tudjuk, hogy van örök élet, mert Isten igazsága helyre fog állíttatni. – Többen hallották tőlem ezt a történetet, de ha valaki nem, akkor elmondom, hogy a Lukács 16-ban van egy történet: a gazdag és Lázár története. Azt félre is lehet érteni. Amikor ott van az a párbeszéd, a pokolban levő gazdag és Ábrahám között, akkor Ábrahám azt mondja ennek a gazdagnak: emlékezzél csak meg: életedben elvetted javaidat, Lázár is az ő bajait. Egyik a javait, a másik a bajait. Igen nagy különbség van közte. Azt mondja Ábrahám: most ez vigasztaltatik, te pedig gyötrettetel.

Ezt úgy lehet félremagyarázni, hogy úgy látszik, Lázár azért vigasztaltatik, mert ő elvette a bajait. A gazdag meg azért gyötrettetik, mert ő meg elvette a javait ebben a földi életben. A Szentírás nem ezt mondja. A Szentírás ezt sehol nem mondja. De azt mondja, hogy összefüggés van a mi földi életünk és mennyei létformánk között. – Emlékezzél meg róla! Isten előtt nem marad elfelejtve, hogyan élt a gazdag és hogyan élt Lázár. Neked olyan Istened van, akinek nem kell Cavintont szedni, hogy emlékezzen. A mi Istenünk pontosan emlékezik mindenre. Hidd el!

Isten igazsága helyreállíttatik az örökkévalóságban, a mennyei Jeruzsálemben. Higgyük el, hogy Istennek az igazsága tündökölni fog. Most ezt az isteni igazságot

a bűn leárnyékolja. Ezt az isteni igazságot a bűn igyekszik elhomályosítani, elsötétíteni, de az Úrnak napja eljön.

Lukács evangéliumában, a napokban olvasott igében mondja Jézus. Azt is elmondja, hogyan jön el az Úrnak napja. Jézus világosan elmondta, hogy mikor jön el az Úrnak a napja: mikor a föld már nagyon pogány lesz. És majd teljesen helyreállítatik Istennek az igazsága.

A második üzenete az ígének az Edom elleni jövendölés. Az edomiták, Ézsaú leszármazottai elleni jövendölés. A 10. vers nagyon érdekes: „Erőszakos voltál testvéreddel szemben.” — Az írásmagyarázók egyébként nem tudják, hogy Abdiás könyve mikor íródhatott. Többféle vélemény van. A fogságba vitel előtt, vagy utána már? — Amikor lerohanták a déli országrészt a babiloniak, de lehet, hogy ez még jövendölés, hogy így lesz majd. Teljesen mindegy, mert amit Isten mond, az meg fog történni.

Itt arról van szó, hogy az edomiták erőszakosak voltak a testvérrel szemben. Azt mondja: te is jelen voltál, mikor elhurcolták kincseit, sőt azt mondja az ige: te még túltettél az idegeneken is. Azt mondja: odaállsz a résre és a menekülőket öled. Kifigyeled azt a kis részt, ahol menekülni lehet, te még gonoszabb vagy, mint az ellenség.

Miért van ez leírva? Azért, mert Isten kijelentést ad. Ha valaki úgy gondolná, hogy ő mindent előre eldöntött és elhatározott, mert sokaktól halljuk ezt, és nem értik meg, hogy mit jelent: Ézsaút hátrébb helyeztem, Jákóbot szerettem. Jákób vonalán megy tovább Jézus Krisztus vonala, Jákób vonalán megy tovább az üdvösség vonala, bár Ézsaú lett volna az elsőszülött. De Isten döntött. — Ha valakinek ezt nehéz megemészteni, hogy minden úgy van, ahogy Isten döntött — mert ezt sokan Isten dicsőségét, hatalmát megrabolva igyekeznek elferdíteni. De rosszul teszik, mert a Biblia végig erről szól.

Azért szeretem ezt a 10. verset Abdiásnál is, mert nem arról van szó, hogy az ember azért vész el, mert Isten döntött, hanem az ember azért vész el (aki elvész), mert az mindent megtesz az élő Isten ellen. „Jákób öcséd ellen elkövetett erőszakért”... Isten mit mond? Nem azért, mert én úgy döntöttem, hanem mert te mindent megtettél, hogy Isten ügyét, az üdvösség vonalát, Jézus Krisztusnak az őseit megöld. Az erőszakért. Te kifosztottad.

Nem azon van a hangsúly, hogy Jákóbot vagy Ézsaút Isten megvetette, hanem arról van szó, hogy az edomiták *megvetették az Istent*. *Ezért el kell pusztulniuk*, mert annak a népnek, amelyik megveti az Istent, el kell pusztulnia. Igen ez a Szentírásnak nagy üzenete, mert amit vetünk, azt fogjuk aratni is.

Ezek az edomiták olyan gőgösek voltak, hogy mivel nagy magasságra építették városukat, majdnem 2000 méter magasra, ezért mondja az Úr: még ha a csillagok közé építenél fészket, még onnan is levonlak. Mert ők azt mondták: ki tud minket innen levonni? Az emberi nagyság az a bűn következtében, Babel tornyától kezdve Babilonig, a Jelenések könyvéig, a nagyizálás, a fennhéjázás, a nagyság — én nagy vagyok, ki tud innen levonni? Isten meg azt mondja: még ha a csillagok közé mennél is lakni, onnan is levonlak és megalázlak téged.

Az a döbbenetes, hogy a kemény szív, mint Edom szíve, érzéketlen az Isten igéje felé, az Isten üzenete felé. *Inkább belepusztul, mintsem hogy megtérjen*. Nem nagy üzenete ez a Szentírásnak?

A Jelenések könyvében olvassuk, hogy mikor jön az Úr napja, mikor jön az ítélet, az emberek fognak futkosni, hogy halmok, esetek ránk. Hegyek, rejtsetek el az ő haragja elől. De ezek az emberek nem fogják mondani, hogy irgalmazz nekünk! Inkább azt mondják: rejtsetek el az ő haragja elől. Halmok, esetek ránk! — Képzeljétek el, egy hegy, amikor reánk esne. De még az is jobb, mint Isten szeretete. A hitetlen ember ezért vész el, ezért lesz a kárhozatban. Nem azért, mert Isten úgy döntött, hanem azért, mert mindent megtett ezért, hogy ott maradjon. Mert inkább választotta azt, hogy a hegy meg a halom essen rá, *csak megtérni ne kelljen. Csak hívó életet ne kelljen élni. Csak Jézus Krisztust ne kelljen követni. Csak ne legyen Úr az életünkön. Inkább a halál...*

A harmadik üzenete az igének, hogy Isten megengedi, hogy népe kárt szenvedjen, üldöztetést. Jákób, leromboltatik a templom, elviszik az edényeit. Mikor betört Babilon: elviszik először a fiatalokat, az előkelő származásúakat, aztán már jöhetnek az öregek is. A nagyon öregeket otthagyták, hogy velük csak baj van: haljatok meg, itt azokkal nem foglalkoztak.

Isten megengedi, hogy népe kárt szenvedjen, üldöztetést, de a Szentírásban azt mondja Abdiás könyvében, hogy de jaj annak, aki Isten népével ujjat húz! Ez nagy üzenete a Szentírásnak.

Amikor szolgálatom során némelyek ellenem fordultak, ezt többször említettem boldogan, hogy: jaj, annak, aki Isten népével ujjat húz. Tudniillik Jézus Krisztus azonosítja magát az ő népével. Jézus Krisztussal való közösségünk ezt jelenti.

Mondok rá két ígét, hogy megértsük, miről beszélek. Amikor Saul üldözi az egyházat, azt mondja neki Jézus: Saul, Saul miért üldözöl engem? Mert ha a hívóket üldözöd, akkor engem üldözöl, mert mi egyek vagyunk: én vagyok a fő, ők a tagok. Amikor Jézus beszél a tanítványainak, azt mondja: aki titeket üldöz, engem üldöz. Aki titeket bánt, az az én szememfényét bántja.

Lehet az Isten népével szórakozni, packázni, üldözni, kinyírni — az elmúlt században, még az én fiatal koromban is volt erre példa. Lehet Isten népét leírni, de egyrészt, *jaj annak, aki Isten népére emeli a kezét*, másrészt azt mondja a Szentírás: Isten az ő népét annyira szereti, hogy megengedi ugyan, hogy a gonosz gyötörje, de határt szab a gonoszságnak.

Ez a Bibliának nagy tanítása, hogy *Isten határt szab a gonoszságnak*. És Edomnak mi lett a bűne? Te túl akartad tenni azt, amit én megengedtem neked. Isten azt mondja: nem!

Valaki itt Pasaréten megkérdezte tőlem, és akkor döbbsentem rá erre a bibliai igazságra: Miért van ilyen részletesen leírva Jézus temetése? Akkor ugrott be nekem ez a bibliai tétel, hogy azért, mert Jézus temetése azt jelenti, hogy Isten határt szab a gonoszságnak. A gonoszok nem csinálhatnak azt, amit akarnak, hanem csak azt, amit Isten megenged nekik. Amikor eljött az idő, Isten azt mondta: nem, elég!

Már ki volt jelentve a Szentírásban, hogy pl. csontjai ne töreghessenek meg. Isten határt szabott a gonoszságnak. Amikor elkéri Jézus testét, Isten határt szab a gonoszságnak, mert ott Jézus Krisztus testét el kell temetni és a madarak nem kezdhetik ki, mint egyébként a keresztre feszített gonosztevőknek a testét. Nem indulhatott oszlásnak, mert meg van írva a 16. zsoltárban: nem engeded, hogy a te szented rothadást lásson. Isten határt szab, elég!

Ha bennünket üldöznek, bennünket semmibe vesznek, leszólnak — nem nagy öröm Isten népének, hogy Isten nem enged bennünket feljebb bántani? Lehet, hogy megengedi: tanuljunk meg alázatosak lenni, megengedi, hogy próbára tegye a türelmünket, a szeretetünket, hogy szeressétek ellenségeiteket. De azt mondja: elég, tovább ne! „Ez itt ellene áll kevés habjaidnak.” (Jób 38,11)

Testvéred ellen mentél... Miért emeli ki? Nem azért, hogy megtisztelje őket, hanem hogy a bűnt még nagyobbá tegye. Ezért jövendöli Edomról: látod, a testvéred ellen mentél. Még az sem számított, hogy ti egy atyától származtok. Elkövetett gonoszságukat hasonlónak teszi Káin vétkéhez.

Végül, befejezésül: drága üzenete ennek az igének, hogy megszólal a szabadításról szóló örömhír. Azt mondja: de *a Sion hegyén szabadulás lesz*. Az a hegy nem érdekes, ahova Edom építette a fővárosát, de a Sion hegyének meg kell maradnia. Mert Isten mindent Jézus Krisztus szabadítása felé menve cselekszik. A Sion hegyén szabadulás lesz, és szentté lesz az. A Jákób háza birtokba veszi örökségét. Az edomiták legfeljebb azzal dicsekedhettek, amit megszereztek. Jákób háza mivel dicsekedhetett? Amit kapott az Úrtól.

Az edomiták úgy gondolták: úgy fogunk meggazdagodni, ha kifosztjuk Júdát. Ha kifosztjuk majd a babiloniakkal együtt, majd nekünk is jut valami kis konc. Isten meg azt mondja: Jákób, neked el van téve az örökséged. Nem kell neked itt fil-lérékért harcolni. Neked gazdag örökséged van. Mennyei osztályrészed van. — Isten megígéri, hogy Jákób háza birtokba veszi örökségét. Itt nincs talán, nincs ha... itt nincs esetleg... Ez úgy lesz!

A mi üdvösségünk, a hívők üdvössége olyan bizonyos a Krisztusban, mint amilyen bizonyos az, hogy Isten ígéretet tett. És ő hű lesz ígéretéhez, és ezért azt mondja népének: Csak a célra nézzed arcod, mely felé törsz. Jézus Krisztus ebben a harcban melletted van, támogat, és ő lesz a minden mindenkben. A Sion hegyén szabadulás lesz.

Ma is az emberek vagy edomiták, vagy Jákób háza. *Vagy* Isten megváltott népe Krisztusban, minden ágazatból, népből, nyelvből, nemzetből, — *vagy* Isten ellensége, aki Isten ellen harcol, aki népe ellen harcol, aki a gyülekezetet, az ő népét semmibe veszi, nem vállal vele közösséget sem, az Isten ellensége, mert Isten egy az ő népével.

Boldogok vagyunk, ha mi oda tartozunk és tudjuk vallani boldogan: ő enyém, és én övé.

Imádkozzunk!

Drága Urunk, magasztalunk hatalmadért, dicsőségedért, fennségedért, terve-dért, akaratedért. Köszönjük, hogy minden aszerint halad, ahogy eltervezted. Ma-gasztalunk, hogy igéd hangzik még messze földeken. Szolgáid hirdetik sok-sok he-lyen. Hogy a bűnből az örök életbe egyetlen út vezet, s az Golgotán visz át.

Köszönjük, hogy meghagytad ezt a hegyet lelkileg is, ahova le lehet borulni a mi Urunk, Jézus Krisztus lábai elé, ahol fel lehet tekinteni a tövis koronás Király-ra, és lelki szemeink előtt megköszönve az ő szenvedését, láthatjuk az ő vérében va-ló megmosatás drága csodáját, a te irgalmas szeretetedet, amellyel örökké szeret-ted a tieidet.

AZ ÚR NAPJA ELJÖN

Kérünk, hogy ezt a próféciát is írd a szívünkbe, Urunk. Köszönjük, hogy minden prófécia megvalósulás felé halad. Ami még nem valósult meg, az is meg fog. Sok pedig megvalósult már. Bocsáss meg, hogy az emberek még sem hittek. Ezért jogosan hányod a szemünkre, Úr Jézus, hitetlenségünket, hogy a prófétáknak, az írásoknak nem hittünk, ezért hitetlenül, szomorúan, csüggedten éljük az életünket.

Köszönjük, hogy ha hiszünk, felragyog nekünk az az igazság, amely benned van. Oldj fel, küldj el, tölts el tűzzel, drága Mesterünk, bennünket.

Ámen.

364. dicséret

Eger, 1855.

Ments meg U-ram, engem az ö-rök ha-láltól,
A- ma ret-te-ne-tes na-pon min-den baj-tól!
Mi-dőn az ég és föld meg fog-nak in-dul-ni
S el-jössz a vi-lá-got lán-gok-ban í- tél-ni.

2. Reszket minden tagom, borzadok és félek, Én, e földön küzdő szegény bűnös lélek; Ama napon engem ítéltre vonnak, Midőn az ég és föld egyben megindulnak.

3. Haragnak napja az, kínok, inség napja, Nagy nap, mely a bűnöst gyötri, szorongatja, Midőn te, ki mindig éltél és fogsz élni, Eljössz a világot lángokban ítélni.

4. Örök nyugodalmat adj, ó Uram, nekünk, Örök világosság fényeskedjék nekünk, Hogy trónusod körül mi udvart állhassunk, S téged, boldogítót, örökké áldhassunk.

5. Ments meg, Uram, engem az örök haláltól, Ama rettenetes napon minden bajtól, Midőn az ég és föld meg fognak indulni S eljössz a világot lángokban ítélni.

A „*Libera me Domine*” után, 1885.